κολουθήσωμεν οὐχὶ ἀπεράντους καὶ ἀσκόπους δηλιγιαννικὰς συζητήσεις, ἀλλὰ ἀποφάσεις μαρτυρούσας ὅτι οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς Ἑλλάδος συναισθάνονται τὴν κρίσιμον θέσιν τῆς πατρίδος.

Λύγξ.

ΕΞΩ ΤΩΝ ΒΟΥΛΩΝ.

Κατ' ἀντικρὺ ἢ κατὰ γραμμὴν ἔκειντο χθὲς αἱ δύω ἐθνικαὶ ἀντιπροσωπεῖαι, ἡ ἀντιπροσωπεία τῶν ἀνδρῶν καὶ ἡ τῶν γυναικῶν· ἡ ἀντιπροσωπεία τῶν ἀνδρῶν κατεσκήνωσεν ἐν τῷ κοινοβουλίῳ, ἡ τῶν γυναικῶν συνεδρίαζεν ἐν τῷ οἴκῳ καθηγητοῦ τινος τοῦ Δικαίου.

Τὸ κοινοβούλιον περιελάμβανεν ὅλην τὴν ἑλληνικὴν διάνοιαν condencée τὸ οἴκημα τοῦ καθηγητοῦ περιεῖχεν ὅλην τὴν ἑλληνικὴν καλλονὴν concentrée.

Εἶχε χθὲς ἡ ἀντιπροσωπεία τῶν ἀνδρῶν τὸν βασιλέα της καὶ ἡ ἀντιπροσωπεία τῶν γυναικῶν εἶχε τὴν *Σουλτάναν* της.

Τὴν προτεραίαν εἶχον τοιχοκολληθῆ προγράμματα, οἱ δὲ διαβάται ἀνεγίνωσκον «Πρόγραμμα ἀνοίξεως τῶν Βουλῶν κλπ.» καὶ παραπλεύρως αὐτοῦ «ἔκτακτος εὐεργετικὴ παράστασις Φραντζῆ, καὶ τὸ θανατηφόρον αὐτοῦ πήδημα!» καὶ ἀκόμη «χθὲς ἐξέπνευσεν ἡ προσφιλὴς ἡμῶν μήτηρ καὶ σύζυγος Σιλβέστρα κλπ.»

Τὴν δεκάτην πρωϊνὴν ὥραν ἐστρατοπέδευον τὰ ἡμέτερα σώματα ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου μέχρι τῶν ἀνακτόρων εἰς δύω ζυγοὺς, ἀναμένοντα τὴν ἐμφάνισιν τοῦ βασιλέως μέλλοντος νὰ κηρύξῃ νέαν περίοδον βουλευτικῆς συνόδου. Μουσικαὶ λοιπὸν καὶ πάλιν, παρατάξεις, αὐλικοὶ, κηφηναρὶὸ, καὶ . . . . γλέντι.

Αἴφνης ἀκούονται κανονοβολισμοὶ καὶ

— Ἔρχονται! ἔρχονται . . . . . .

Παρῆλθε πλέον τετάρτου, ἐξηντλήθησαν ὅλοι οἱ κανονοβολισμοὶ κατὰ τὴν ἔκφρασιν τῆς «Λίωνος» καὶ δὲν φαίνεται κανείς.

— Τὰ κανόνια ἐπήρανε φωτιὰ κατὰ λάθος!

Τέλος πάντων ἀκούονται αἱ σάλπιγγες καὶ αἱ μουσικαί· ἡ βασίλισσα μετὰ τῶν διαδόχων διέρχεται ὡραιοτάτη, καὶ μετ' αὐτὴν ὁ βασιλεὺς ἔχων εἰς τὰ ἀριστερά του τὸν Ναύαρχον Σαχίνην· καὶ δύω λοῦστροι:

— Ξέρεις ρὲ Ἀγησίλαε γιατὶ ὁ βασιληᾶς ἔχει στὴν ἄμαξά του τὸν Σαχίνη;

— Γιατί;

— Γιὰ ναυτικὴ ἐπίδειξι! . . .

Σημεῖα τῶν καιρῶν. Καθ' ὅλην τὴν στρατιωτικὴν παράταξιν κύων ἀσθμαίνων ἀνήρχετο καὶ κατήρχετο τὴν ὁδὸν σταδίου τρέχων ὡς μανιώδης.

— Θὰ ἦτο αὐλικός.

Ἄλλο. Ἄνθρωποι ἐργατικοὶ τυχαίως κατήρχοντο τὴν ὁδὸν Σταδίου κρατοῦντες ἐργαλεῖα διὰ *φουρνέλα* καὶ ἀφελῶς ἠρώτων ποῦθε πέφτει ἡ βουλή; Εὐτυχῶς οὐδὲν ἀπευκταῖον συνέβη.

Συγχρόνως μὲ τὸν βασιλέα, ἀπαγγέλλοντα τὸν λόγον του ἐν τῷ κοινοβουλίῳ, ὁ Τρικούπης τὸν ἐπωλοῦσε εἰς τοὺς δρόμους ἐν ἐκτάκτῳ παραρτήματι.

Καὶ ἕνα Γαλλικὸν ἀδάμαντα ὑποκλέπτομεν ἐκπεσόντα τοῦ στόματος γαλλίζοντος κατὰ κόρον.

— Ἄ! ποῦ πηγαίνεις φίλε μου, ἡ τελετὴ ἐτελείωσε.

— Je veux prendre une oraison! . . . .

De Cock.

ΦΡΟΥ-ΦΡΟΥ.

Ὁ Βασιλεὺς ἀνέγνωσε τὸν λόγον του ἐν σιγῇ καὶ τῆς πνοῆς ἀκόμη τῶν ἀκροωμένων· ὁπότε ἐξετύλιξε τὸν χάρτην, οἱ περὶ αὐτὸν ἀνύψωσαν τὰς κεφαλὰς των ὡς πτηνὰ περὶ τὴν οἰκοδέσποιναν, ἥτις θέτει τὴν χεῖρα αὐτῆς εἰς τὴν ποδιά της διὰ νὰ τοὺς ῥίψῃ κριθήν . . .

Ὁ λόγος ἦτο πολεμικώτατος· δύναται νὰ συνοψισθῇ εἰς τὰ ὀλίγα ταῦτα: «**ἡ Κυβέρνησίς μου ἐβάδισεν ἐπὶ τὰ γιούργια, ἐγὼ θὰ βαδίσω ἔτι πλέον ἐπὶ τὰ γιούργια.**»

ΑΝΑΓΓΕΛΙΑ.

Τὸ «**Μὴ Χάνεσαι**» ἀνέθεσε τὴν σύνταξιν τῶν πρακτικῶν τῆς Βουλῆς εἰς κάλαμον τοῦ ὁποίου τὴν ἀριστοτεχνικὴν εἰδικότητα θὰ ἐκτιμήσῃ ἅπαν τὸ δημόσιον τῆς ἐφημερίδος μας, συμπολιτευόμενον τε καὶ ἀντιπολιτευόμενον.

Ὁ κάλαμος αὐτὸς ὀνομάζεται **Λύγξ.**

Ἔχομεν λοιπὸν νέους δεινοὺς συνεργάτας, ἕνα **Λύγκα** καὶ ἕνα **Σπινθῆρα.**

Καὶ ποῦ εἶσθε ἀκόμη;

Εἰς τὸ φύλλον τῆς Κυριακῆς

ἔκτακτον ἄρθρον

Η ΠΤΩΣΙΣ.

ΤΡΙΩΝ ΟΔΩΝ ΚΥΡΙΑΡΧΕΙ

ΤΟ ΜΕΓΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΜΑΙΦΑΡΤ

τῶν ὁδῶν **Ἑρμοῦ, Βουλῆς** καὶ **Πετράκη,** *παραπλεύρως τοῦ καταστήματος τῶν ἀρχαιοτήτων τῆς Μινέρβας.*

ΣΩΣΤΟΣ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΣ,

διότι δὲν σὰς λείπει τίποτε ἐκεῖ μέσα, ἀρκεῖ νὰ μὴ σᾶς λείπῃ ὁ παρᾶς.

ΚΑΙ ΕΙΝΑΙ ΟΛΑ ΤΕΛΕΙΑ.